

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעה רבינ'ם פֿשלים

מעשה מהוזה בכוכבים

היָנו חתיכת לָחֶם. בְּתוֹךְ שְׁהִיָּה אוֹכֵל הַתְּחִיל לְשַׁחֵק מְעַט, וְשָׁאַלָה אוֹתוֹ אֲשֶׁתוֹ מָה אַתָּה שׁוֹחֵק בּוֹדָאִי אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיזָה דָּבָר וְאֵין אַתָּה רוֹצֵה לְהַגִּיד לִי. אָמַר לָהּ לֹא, לֹא אָמַר לִי כְּלוּם, סֵתָם אֲנִי שׁוֹחֵק, וְאָכַל יוֹתֵר, שׁוּב שְׁנִית הַתְּחִיל לְשַׁחֵק, וְשָׁאַלָה אוֹתוֹ הַנַּ"ל וְהַשִּׁיב לָהּ כַּנַּ"ל. בְּתוֹךְ כֶּף נִתְמַלֵּא פִּי שְׁחֹק וְשַׁחֵק מְאֹד עַד שֶׁיִּצָּא רִיחַ מִפִּיו. אָמְרָה לוֹ עוֹד, רְאֵה בּוֹדָאִי אַתָּה יוֹדֵעַ דָּבָר, אָמַר לָהּ שֶׁהַחוּזָה בְּכּוֹכָבִים אָמַר לוֹ שֶׁמְזָלוֹ הוּא שְׁיִהְיֶה גָּנָב, הַשִּׁיבָה שְׁאִינָה רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה גָּנָב, וְטוֹב שְׁנִהְיֶה עֲנִיִּים אֵיךְ שְׁיִהְיֶה כְּאֲשֶׁר יִתֵּן ה' וְלֹא תִהְיֶה גָּנָב.

(כוכבי אור - סיפורים נפלאים)

המשך שבוע הבא

מְעֻשָׂה בְּעֵנֵי אֶחָד שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ וְלוֹמֵד. פַּעַם אַחַת בָּא חוּזָה בְּכּוֹכָבִים שְׁקוֹרִין (ראש ביט) אֶל הָעִיר וְרָצוּ כָּל הָעִיר אֵלָיו, וְהָעֵנִי יוֹשֵׁב בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ וְלֹא הִלָּךְ אֵלָיו. בְּאַתָּה אֲשֶׁתוֹ אֵלָיו לְתוֹךְ הַבֵּית הַמְדָרֶשׁ, וְלֹא מְצָאָה שָׁם שׁוּם אָדָם כִּי אִם בַּעֲלָהּ, כִּי כָּלֶם הִלְכוּ אֶל הַחוּזָה. וְצַעֲקָה עָלָיו אַתָּה עֲנִי עֲצַל רַע מְזָל מְדוּעַ אֵין אַתָּה הוֹלֵךְ אֶל הַחוּזָה בְּכּוֹכָבִים, וְלֹא רָצָה לִילָךְ, וְהַפְצִירָה בּוֹ עוֹד עַד שֶׁהִכְרַח לִילָךְ אֵלָיו. וּבָא אֶל הַחוּזָה בְּכּוֹכָבִים וְאָמַר לוֹ שֶׁמְזָלוֹ הוּא שְׁיִהְיֶה גָּנָב. וְשָׁב לְבֵית הַמְדָרֶשׁ אֶל לְמוֹדוֹ, וּבְאַתָּה אֲשֶׁתוֹ וְאָמְרָה לוֹ מָה אָמַר לָךְ אָמַר לָהּ הוּא אָמַר לִי קְבָצֵן נִשְׁאָר קְבָצֵן. לְעֵרֵב בָּא לְבֵיתוֹ וְאָכַל סְעֻדָתוֹ הַגְּדוֹלָה

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קַדְמוֹנִיֹת

הַקְדָּמָה לְסַפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת (1)

פּוֹן גְּאוֹן־עוֹזֵינוּ מוֹרֵינוּ רַבֵּי נֶתָן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א דְּעַר גְּרוֹיֶסְעַר תְּלֻמִּיד פּוֹן רַבֵּינוּ־הַקְּדוֹשׁ זִיע"א

תְּמַצִּית הַקְּדָמָה

מֵה שֶׁהָיָה כְּבָר נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדַע שֶׁהוּא אָדָם וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם דְּקֻדְשָׁהּ, אֲשֶׁר זָכָה לְהַשְׁלִים דְּמוּת אָדָם כִּי זֶה כָּל הָאָדָם

הֵלֵא הוּא כְּבוֹד אֲדוֹנֵינוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, עֲטַרַת תְּפָאֲרַתְנוּ גְּאוֹן עֲזָנוּ, הָרַב הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בּוֹצִינָא רַבָּא בּוֹצִינָא עֲלָאָה בּוֹצִינָא יְקִירָא וְקַדִּישָׁא קְדוּשָׁת-שָׁם מוֹרְנוּ הָרַב נַחְמוּ, זְכָר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרָכָה נֵין וְנִכְד לְהַרְבּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הָאֱלֹקֵי הַבְּעַל-שָׁם-טוֹב, זְכָר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרָכָה

אֲשֶׁר כְּבָר נֶהְנוּ יִשְׂרָאֵל לְאוּרוֹ בְּחַבּוּרֵי הַקְּדוֹשִׁים הַנִּפְלְאִים אֲשֶׁר כְּבָר יֵצְאוּ לְאוּרָה רַבִּים רְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלִזוּ וְהִאֲמַת יוֹרָה דְּרַכּוּ

וְהִנֵּה עוֹד רְאָה זֶה נִמְצָא בְּאַמְתַּחְוֵינּוּ סַפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת אֲשֶׁר זָכִינוּ לְשִׁמְעַ פֶּה אֶל פֶּה מִפִּי הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר אִזְן וְחִקֵּר וְתַקֵּן מְשָׁלִים הַרְבֵּה וְהַלְבִּישׁ וְהַסְתִּיר הַשְּׂגוֹת גְּבוּהוֹת וְעֲצוּמוֹת בְּסַפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד...

וּבִיחּוּד אֵלּוּ הַמַּעֲשֵׂיֹת שְׁסַפֵּר אֲשֶׁר לֹא זָכוּ עַדִּין שִׁיגִיעוּ אֵלֵיהֶם כִּי אִם בְּהַעֲתָקוֹת בְּכַתָּב עַל-יַדֵּי סוֹפְרִים שׁוֹנִים אֲשֶׁר נִתְּרְבוּ הַטְּעָיֹת בָּהֶם מְאֹד וְקַלְקְלוּ הַמְּכֹנָן.

לְהַתְּוֹדַע וּלְהַגְּלוֹת

אַז אֵיטְלַעְכֶם וּוּאָרְט וּוּאָס דָּא שְׁטִיטט אֵין דָּעם הייליגן סַפֵּר, אִיז 'קוֹדֶשׁ-קְדוּשִׁים', לוֹטְעַר 'סוּדוֹת-הַתּוֹרָה'. מָעַן זָאל נִישְׁט מֵיִנְעֵן: "אַז דָּאס זְעַנְעֵן חֶסֶד-וְשִׁלּוּם פֶּרְאַסְטְע [פֶּשׁוּט'ע] מַעֲשֵׂיֹת!"

וּוּאָרְן דִּי 'מַעֲשֵׂיֹת' וּוּאָס אֵין דָּעם סַפֵּר שְׁטִיטְעֵן, הָאָט דְּעַרְצִיילְט דְּעַר גְּרוֹיֶסְעַר צַדִּיק דְּעַר קְדוּשֶׁ־עֲלִיוֹן, דְּעַר הַיִּלְיָגַעַר רַבֵּי ר' נַחְמוּ זְכָר-צַדִּיק-לְבָרָכָה, זֵיִן זְכוּת זָאל אוֹנֵז בֵּיִשְׁטִיִּין.

זֵיִן כְּוֹנֵה אִיז גְּעוֹוַעֵן אוֹנֵז צוּ לְעַרְנַעֵן: "וּוִיאֲזוּי דָּעם אֵיִיבְעַרְשְׁטֹן צוּ דִּינַעֵן!"

און הַלּוֹאֵי מִיר זָאלֵן פֶּאַרְשְׁטִיִּין: דִּי 'גְּרוֹסֶע סוּדוֹת', און דָּעם 'מוֹסֶר', וּוּאָס עָס שְׁטַעַקְט אֵין דִּי 'מַעֲשֵׂיֹת' - וּוּעֲלֵן מִיר זֵיִן פֶּרוּמַע יוֹדֵן, אַזוֹיִוִי מָעַן דַּאָרְף צוּ זֵיִן! און 'הַשִּׁם־יְתִבְרַךְ' וּוּעַט אוֹנֵז שִׁקֵּן דָּעם 'גּוֹאַל־צֶדֶק', בַּאֲלֵד אֵין אוֹנֵזְעַרְע צִיִּטֹּן, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן!

כי הם חדושים גבוהים ונוראים מאד מאד גם מי
 שלבו שלם ובקי היטב בספרי קדש ובפרט בספרי
 הזהר הקדוש וכתבי האר", זכרוננו לברכה יוכל
 להבין ולדעת קצת מעט רמזים באיזה מעשיות
 אם ישים לבו ודעתו עליהם היטב

גם יש בהם התעוררות מוסר נפלא ועצום
 מאד ברב המקומות, יבינם המשכיל בעצמו

פי רבם פכלם מעוררים וממשיכים את הלב מאד
 להשם יתברך לשוב להשם יתברך באמת לאמתו
 לעסק רק בתורה ועבודה תמיד ולהפך פניו מהבלוי
 העולם לגמרי כאשר יראה הרואה בעיני שכלו אם
 יסתכל בהם באמת

אולם תכלית כונות אלו המעשיות רחוק מאד
 מדעת אנוש ועמק עמק מי ימצאנו ואין להאריך
 בשבח תפארת גדלת המעשיות האלו כי גבהו
 מדעתנו וכל המוסיף לדבר בשבח גדלתם
 ועמקותם הוא גורע....

ויהי נעם ה' אלקינו עלינו עד יבוא מורה צדק
 לעדתנו ויבנה בית קדשנו ותפארתנו חזה ציון
 קרית מועדנו מלך ביפיו תחזינה עינינו במהרה
 בימינו אמן

הלא כה דברי הפותב והמסדר והמעתיק לאכל לשבעה
 ולמכסה עתיק

נאם הקטן נתן בן אדוני אבי מורנו הרב רבי נפתלי הערץ יצ"ו
 מנעמראב רבתי חתן הרב הגאון החסיד המפרסם בכל קצו ארץ
 כבוד קדשת מורנו הרב רבי דוד צבי זכר צדיק לברכה לחיי העולם
 הבא שהיה אב בית-דין בקהלת-קדש קרעמיניץ והגליל ובקהלת-
 קדש שאריגראד ובקהלת-קדש מאהלוב והגלילות.

על פן תשיקתם הגדולה אלצונו, וכספם החזק
 דחקונו עד אשר הכרחנו למלאת רצונם להביאם
 לבית הדפוס וגם כי היה לנו גלוי דעת מפי רבנו
 הגדול, זכרוננו לברכה אשר פעם אחד גלה דעתו
 שרוצה להדפיס ספרי מעשיות,

ואמר בזה הלשון לפני פמה אנשים בדעתי
 להדפיס ספר מעשיות ויהיה למעלה פתוב בלשון
 הקדש ולמטה בלשון לעז ואמר: הלא מה יוכלו
 העולם לדבר על זה, הלא על כל פנים הם מעשיות
 נאים לספר וכו'

כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש בפרוש וזה
 אשר העירונו להביאם לבית הדפוס....

אך זאת לדעת כי כל כונתנו בהדפסת אלו ספרי
 מעשיות הוא רק בשביל אנשי שלומנו החוסים
 בצל קדשו התאבים ומצפים ומשתוקקים לשמע
 דברים קדושים....

ושמענו מפיו הקדוש בפרוש שאמר שכל דבור
 ודבור של אלו המעשיות יש בו פונה עצומה

ומי שמשנה דבור אחד מאלו המעשיות מכפי מה
 שאמרו הוא בעצמו הוא מחסר הרבה מהמעשה
 ואמר שאלו המעשיות הם חדושים נפלאים
 ונוראים מאד מאד ויש בהם דרכים ונסתרות
 ועמקות מפלג מאד

וראוים לדרשם ברבים לעמד בבית הפנסת ולספר

מעשה
 מאלו
 המעשיות

שאלות לחידודא

כחן 38אך:

להתוודע ולהגלות - הקדמה (1)

- שכל מעשה ומעשה של אלו המעשיות יש בה כוונה עצומה
- ד. מה אומר רבינו בפירוש על הסיפורי מעשיות?
 - שראויים לדרשם ברבים
 - לעמוד בבית הכנסת ולספר מעשה מאלו המעשיות
 - שתי התשובות נכונות
- ה. איזה התעוררות מקבלים מהסיפורי מעשיות?
 - לשוב להשם יתברך באמת לאמיתו ולעסוק רק בתורה ועבודה תמיד
 - להפוך פניו מהבלי העולם לגמרי
 - שתי התשובות נכונות
- ו. מה היה הSe es אכינו Se רבי נתן?
 - מוהר"ר נפתלי
 - מוהר"ר נפתלי צבי
 - מוהר"ר נפתלי הערץ

- א. איך קורא רבי נתן לכל תיבה שמוזכר בסיפורי מעשיות?
 - טהור
 - קודש
 - קודש קדשים
- ב. מה הלשון שרבינו אמר לפני כמה אנשים, איך להדפיס הסיפורי מעשיות?
 - בדעתי להדפיס ספר מעשיות, ויהיה למעלה כתוב בלשה"ק, ולמטה בלשון לע"ז
 - בדעתי להדפיס ספר מעשיות, ויהיה למעלה כתוב בלשון לע"ז, ולמטה בלשה"ק
 - בדעתי להדפיס ספר מעשיות, ויהיה כתוב רק בלשה"ק
- ג. מה כתב רבי נתן ששמענו מפיו הקדוש בפירוש?
 - שכל ענין וענין של אלו המעשיות יש בה כוונה עצומה
 - שכל דיבור ודיבור של אלו המעשיות יש בה כוונה עצומה

ז. היכן מוזכר בהקדמה שלמדנו - תיבות אלו ?

סופרים דעת דפוס האר"י אולם מלך

ח. כמה פעמים מוזכר כאן בהקדמה שלמדנו, המילה "מעשיות" ? _____ .

ט. מה הקשר בין התמונה לבין מה שלמדנו השבוע ?

ויש להם כח גדול לעורר הכל להשם יתברך

דעם רבינ'ם
אעשיות

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינ'ם ליכט 02-5-3333-72

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך